

2009. november 25., szerda

A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülés térségére vonatkozó többéves program (2010-2014) (a stockholmi program)

P7_TA(2009)0090

Az Európai Parlament 2009. november 25-i állásfoglalása „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről

(2010/C 285 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre, különösen annak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó rendelkezéseire és az alapvető jogok védelmének és az uniós polgárság megerősítésének abban biztosított új jogi keretére, az Európai Unióról szóló szerződésnek a Lisszaboni Szerződéssel módosított 2., 6. és 7. cikkére, az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a Lisszaboni Szerződéssel létrehozott, az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményhez való csatlakozásával kapcsolatos 8. jegyzőkönyvére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára, amely a Szerződésekkel megegyező jogi értéket képvisel,
  - tekintettel a Bizottság 2009. június 10-i „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában” című közleményére (COM(2009)0262), amely vázolja a Bizottságnak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos prioritásait a 2010–2014-es időszakra vonatkozólag, továbbá a hágai program és cselekvési terv értékelésére (COM(2009)0263) és az ahhoz tartozó végrehajtási eredménytáblára (SEC(2009)0765), valamint a nemzeti parlamentek, a civil társadalom és az EU-ügynökségek és -szervek hozzájárulásaira,
  - tekintettel a Tanács elnökségének „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló nyílt és biztonságos Európa” című 2009. október 16-i dokumentumtervezetére, (14449/09),
  - tekintettel a Jogi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és az Alkotmányügyi Bizottság által az eljárási szabályzat 51. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Amszterdami Szerződés hatálybalépése óta a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása az Európai Unió egyik alapvető célkitűzése; mivel nagyon fontos visszatekintni a tamperei program eredeti szellemiségéhez, amely már a jog érvényesülését és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmét középpontba állítva büntető- és polgári jogi szempontokat is felölelt;
- B. mivel a globalizáció nemcsak a pénzügyi szektort, hanem egyre inkább a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget is érinti; mivel ez átfogóbb szemléletű politikai stratégiákat tesz szükségessé, valamint olyan intézkedéseket, amelyek a migráció és a menekültügy sürgető kérdéseivel foglalkoznak, továbbá a bel- és igazságügyi, a fejlesztési, a nemzetközi kereskedelmi és a szociális politikákban részt vevők közötti cserék és együttműködés elmélyítését kívánja meg,
- C. mivel a parlamenti szavazással, illetve népszavazási eljárással nemrégiben jóváhagyott Lisszaboni Szerződés újrafogalmazza majd a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség kialakításával kapcsolatos projektek jogi alapjait, célkitűzéseit, eszközeit és döntéshozatali módszereit,

2009. november 25., szerda

- D. mivel az első ízben a Lisszaboni Szerződés által a nemzeti parlamentekre ruházott jogok és intézményi szerep pozitív hatást fog gyakorolni különösen a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség működésére, mert biztosítani fogja a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartását,
- E. mivel immár nem elégségesek a nemzeti megoldások a bel- és igazságügy számos területén, és ezért európai válaszokat kell adni a migráció, a biztonság és a technológia nemzetközi kihívásaira, beleértve az információs és kommunikációs technológiát,
- F. mivel a belső határellenőrzés megszüntetése az európai integráció egyik legfontosabb eredménye,
- G. mivel a polgárokat uniós szinten közvetlenül képviselik az Európai Parlamentben, a tagállamokat pedig a Tanácsban kormányaik képviselik, amelyeket a nemzeti parlamentjeik demokratikusan felelősségre vonhatnak; mivel következésképpen az Európai Unió szükséges parlamentarizálásának egyrészt azon kell alapulnia, hogy bővíljenek az Európai Parlament jogkörei az uniós döntéshozatal tekintetében, másrészt azon, hogy erősödjön a nemzeti parlamentek ellenőrzése saját kormányuk felett,
- H. mivel a közös intézkedéseket a Közösség hatáskörére kell korlátozni, és mivel csak akkor kell európai megközelítést elfogadni, ha az a nemzeti fellépéseknél sikeresebbnek ígérkezik,
- I. mivel meg kell őrizni az uniós polgárok jogait, és a védelemhez – különösen az adatvédelemhez – fűződő jogukat, és mivel fenn kell tartani a közös bel- és igazságügyi politika feletti parlamenti ellenőrzést,
- J. mivel a jogalkotási eljárás átláthatósága elsődleges fontosságú, és mivel a nemzeti parlamentek és a polgárok számára lehetővé kell tenni, hogy nyomon követhessék és ellenőrizhessék a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség kialakításával kapcsolatos politikák meghatározását és végrehajtását,
- K. mivel az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez történő, a Lisszaboni Szerződésben előírt csatlakozása nem érinti majd az alapvető jogoknak az Alapjogi Chartán és az Európai Bíróság joggyakorlatán alapuló védelmét az Unióban, és a további védelem fontos elemét alkotja majd, szem előtt tartva, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Európai Bíróság hatásköreit egyértelműen el kell különíteni egymástól,
- L. mivel a szervezett bűnözés, a csalás és a korrupció elleni erőteljes és jól időzített küzdelem, valamint az EU pénzügyi érdekeinek védelme érdekében fontos a rendőrségi és igazságügyi együttműködés megerősítése, az Eurojust és az Eurojust minél módszeresebb bevonása a nyomozásokba, az Európai Ügyészség hivatalának létrehozása és minél hathatósabb és mérhetőbb eredmények elérése, és mivel az EU polgárai azt akarják, hogy az EU vállaljon kiemelt szerepet a korrupció elleni küzdelemben,
- M. mivel a polgári igazságszolgáltatás terén az elkövetkező öt év prioritásainak tükrözniük kell az egyes polgárok és vállalkozások által megfogalmazott elvárásokat,
- N. mivel a kölcsönös elismerés, mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség sarokköve más országok jogrendszerei tekintetében kölcsönös bizalmat feltételez, és mivel ezek az értékek csak egymás kölcsönös megismerése és megértése és ezáltal egy európai igazságügyi kultúra létrehozása révén biztosíthatók,
- O. mivel az európai igazságszolgáltatási térségnek a gyakorló jogászok, a bíróságok és az ügyészek körében kialakult európai igazságügyi kultúrára kell épülnie, amely nemcsak az uniós jogon alapul, hanem a nemzeti igazságszolgáltatási rendszerek kölcsönös ismeretén és megértésén, valamint az egyetemi tantervek gyökeres átalakításán, csereprogramokon, tanulmányi látogatásokon és közös képzéseken is, az európai igazságügyi képzési hálózat és az Európai Jogi Akadémia aktív támogatásával,

2009. november 25., szerda

- P. mivel a kölcsönös bizalom függ a különböző nemzeti rendszerek nemzeti és európai szintű, a hatékonyság és az eredmények tekintetében történő folyamatos ellenőrzésétől is; mivel ennek kapcsán utalni kell az Európai Bizottság által az Európai Tanácsnál az igazságszolgáltatás hatékonysága érdekében végzett felbecsülhetetlen munkára,
- Q. mivel az igazságszolgáltatási rendszer különféle területein működő európai hálózatoknak (az európai igazságügyi képzési hálózatnak, a bírói tanácsok európai hálózatának, az Európai Unió legfelsőbb bírósági elnöki hálózatának, az európai legfőbb ügyészek Eurojustice hálózatának, a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózatnak és a gyakorló jogászok hálózatainak) aktívan részt kell venniük az európai igazságügyi kultúra további megvalósításában, tekintettel az Európai Jogi Akadémia létrehozásáról szóló, 1991. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat létrehozására irányuló tanácsi határozat elfogadásáról szóló 2002. szeptember 24-i álláspontra ⁽²⁾, a nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről szóló 2008. július 9-i állásfoglalására ⁽³⁾, valamint a Tanácshoz intézett, az európai uniós büntetőjogi térség kialakítására vonatkozó 2009. május 7-i ajánlására ⁽⁴⁾,
- R. mivel az utóbbi években jelentősen megnövekedett a számítógépes bűnözés, és ez igazságügyi szempontból összetettebb kihívásokat eredményezett, valamint jelentős terhet jelent a bíróságok kapacitásaira nézve; mivel e fejlemények miatt meg kell vizsgálni egy számítógépes bűnözéssel kapcsolatos ügyekre szakosított, európai számítógépes bűnügyekkel foglalkozó bíróság létrehozását,

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség a Lisszaboni Szerződésben

1. megjegyzi, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó új többéves programot valószínűleg a Lisszaboni Szerződésben meghatározott új jogi keretben fogadják el és hajtják végre, ezért annak tartalmaznia kell minden újítást, amelynek értelmében:

- a schengeni együttműködést, amely magába foglalja a személyek EU-n belüli szabad mozgását, mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség központi elemét, megerősítik, és a schengeni térséget tovább bővítik;
- a minden embert megillető alapvető jogok védelme és előmozdítása, valamint a jogok, az igazság, a szolidaritás és a sokszínűség Európájának építése az európai politikák oszthatatlan központi értékeit képviselik; az európai napirenden kiemelkedő helyet foglalnak el, és az uniós intézményeket felhívják, hogy tartsák tiszteletben a minden embert megillető egyenlő jogok elvét;
- a döntéshozatali eljárásokat a rendes jogalkotás eljárás használatával segítségével megerősítik, és ezen eljárások kivétel nélkül a Bíróság igazságügyi felügyelete alá fognak tartozni;
- a szubszidiaritás és az arányosság elvének szigorú tiszteletben tartását további biztosítékok garantálják majd azzal, hogy bizonyos számú nemzeti parlament közösen „figyelmeztető eljárást” indíthat, valamint hogy akár egyetlen tagállam is „meghúzhatja majd a vészféket”, ha úgy ítéli meg, hogy egy, a büntetőjogi igazságügyi együttműködés terén létrehozandó jogi eszköz tervezete belső rendjének alapvető elemeit érinti; a „vészfék meghúzása” szokásos esetben a politikákat integrálni szándékozó államok központi csoportja között az együttműködés elmélyítéséhez fog vezetni;

⁽¹⁾ HL C 267., 1991.10.14., 33. o.

⁽²⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 99. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0352.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0386.

2009. november 25., szerda

2. úgy véli, hogy az EU fellépése hitelesebbé válik, mivel az egy új, illetve átalakított jogi kereten fog alapulni, beleértve – a nemzeti kisebbségek jogait is magában foglaló – alapvető jogok védelmére irányuló új rendelkezéseket, a – különösen a férfiak és nők közötti – egyenlőtlenség (az EUMSZ 8. cikke) és a megkülönböztetés (az EUMSZ 10. cikke) minden formájának megelőzésére irányuló új rendelkezéseket, az EU minden intézményében, testületében, hivatalában és ügynökségében az átláthatóságot elősegítő intézkedéseket (az EUMSZ 15. cikke), a személyes adatok köz- és magánintézmények általi visszaélésekkel szembeni védelméről szóló rendelkezéseket (az EUMSZ 16. cikke), a konzuli és diplomáciai védelemről szóló rendelkezéseket (az EUMSZ 23. cikke), a menekültügy és a bevándorlás területén megvalósuló közös politikákról szóló rendelkezéseket (az EUMSZ 77. és az azt követő cikkei), a harmadik országok állampolgárainak integrációját elősegítő intézkedéseket (az EUMSZ 79. cikkének (4) bekezdése), és a felelősségteljes kormányzás javítására irányuló rendelkezéseket (az EUMSZ 298. cikke);

3. hangsúlyozza az Európai Bíróság hatáskörei korlátozás nélküli kiterjesztésének fontosságát annak érdekében, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos valamennyi kérdésben előzetes döntések születhessenek, valamint hogy a Bizottság jogsértési eljárásokat indíthasson ⁽¹⁾;

4. rámutat arra, hogy a nemzeti kívülmaradási záradékok bonyolultabbá és kevésbé átláthatóvá teszik a polgárok és a vállalkozások számára az igazságszolgáltatás igénybevételét Európa szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségén belül, ezért ennek megfelelően, a tisztességesség, a koherencia és az egyszerűség érdekében azokat lehetőség szerint el kell kerülni;

5. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés értelmében az együttdöntési eljárás általános jogalkotási eljárásá válik a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség területén, ahol eddig azt nem alkalmazták, ezáltal biztosítva, hogy az európai bel- és igazságügyi politika különféle aspektusai, és az ennek érdekében tett intézkedések parlamenti felügyelet alá kerüljenek; úgy véli, hogy az Európai Parlament bevonása a nemzetközi megállapodások ratifikálásába csak szükséges kiegészítése a belső szinten ráruházott feladat- és hatásköröknek a jelenlegi harmadik pillér alá tartozó területeken;

6. úgy véli, hogy a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és az Unió közötti szolidaritás elve sajátos jelentést kap a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben, és hogy annak aktív, kötelező szolidaritássá kell válnia, különösen a határellenőrzés, a bevándorlás, a polgári védelem és a szolidaritási záradék kérdésében;

7. hangsúlyozza, hogy az EU alapköve a szabadság elve; rámutat, hogy a fenti szabadság támogatása érdekében a biztonságra a jogállamisággal és az alapvető jogokra vonatkozó kötelezettségekkel összhangban kell törekedni; megállapítja, hogy a biztonság és a szabadság közötti egyensúlyra ebből a szempontból kell tekinteni;

Összefüggőbb, átláthatóbb és demokratikusabb többéves program

8. úgy véli, hogy a stockholmi programnak különösen:

- foglalkoznia kell a migráció és a szolidaritás problémájával;
- megfelelőbb egyensúlyt kell teremtenie a polgárok biztonsága (például a külső határok védelme, a határokon átnyúló bűnüldözés) és egyéni jogaik védelme között;
- a polgárok számára tisztességes hozzáférést kell biztosítani az igazságszolgáltatáshoz; illetve
- meg kell oldania azokat a gyakorlati problémákat, amelyekkel a polgárok az Európai Unióban az eltérő jogrendek miatt szembesülnek;

⁽¹⁾ Erre a területre az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. sz. jegyzőkönyv 10. cikke és az EUMSZ. 276. cikke vonatkozik.

2009. november 25., szerda

9. úgy véli, hogy e program végrehajtása során az egyik elsődleges célkitűzésként annak a lojális együttműködés szellemében történő biztosítását kellene kitűzni, hogy a polgárok alapvető jogaik azonos szintű védelmét élvezhessék, függetlenül attól, hogy hol vannak és hogy az Unió, beleértve az ügynökségeket és más szerveket, vagy valamely tagállam által gyakorolt közhatalommal kerülnek-e szembe, és hogy senki se kerüljön hátrányos helyzetbe akkor, ha él a tagállamok közös emberi jogi hagyományaival és a jogállamiság elvével összhangban az Unió polgárait megillető jogokkal;

Parlamentek közötti együttműködés

10. rámutat, hogy a Lisszaboni Szerződésben létrehozott új jogi és intézményi keretben a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatban csak az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek és a civil társadalom megfelelő bevonásával lehet további fellépéseket kidolgozni, egy nyitott és folyamatos vita kialakulása érdekében;

11. felszólít, hogy a jogalkotási folyamatokat uniós és nemzeti szinten egyaránt tegyék átláthatóbbá, és üdvözli a rendes jogalkotási eljárás használatát, amely lehetővé fogja tenni a döntéshozatali folyamat során a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférés jogának legteljesebb körű alkalmazását, különösen azokban az esetekben, ahol a jogalkotási javaslat érintheti az egyének és a polgárok jogait függetlenül attól, hogy a kezdeményezést a Bizottság, vagy a tagállamok egy csoportja nyújtotta-e be;

12. kijelenti – a nemzetközi szintű átlátható jogalkotás érdekében, amelynek terén a Bizottság közösségi hatáskört, míg a Parlament pusztán hozzájárulási jogot kapott, amit különösen a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferenciával kapcsolatos fejlemények bizonyítanak – hogy elkötelezte magát a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferenciával kapcsolatos fejlemények szoros nyomon követése mellett; vállalja a Parlamenti Fórum létrehozásának támogatását, amely nyitva áll az érdekelt EP-képviselők és nemzeti parlamenti képviselők előtt, és amelynek célja, hogy eszközt biztosítson a parlamenti képviselőknek a konferencia fejleményeivel, munkájával és eredményeivel kapcsolatos tájékoztatása számára, és lehetővé tegye, hogy a különböző témákat nyilvános fórumon vitathassák meg;

13. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés létrehozta a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos politikák értékelésének keretét, és kéri, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szoros bevonásával hozzanak létre konkrét nyomon követési és értékelési rendszert – különösen az igazságszolgáltatás területén –, amely a hatályos jogi eszközök, az igazságügyi igazgatás és az alapvető jogok védelmének minőségére, hatékonyságára és méltányosságára összpontosít; ezért:

— megállapítja, hogy jelenleg számos értékelési rendszer létezik a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatban, és hogy ezeket egységes és következetes keretbe kell foglalni, amely az előzetes értékeléstől a jogszabályok végrehajtásának értékeléséig minden szempontra kiterjed,

— úgy ítéli meg, hogy a különböző uniós szervek által végzett értékeléseket jobban kell koordinálni,

— olyan értékelési rendszer létrehozását szorgalmazza, amely a Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek hozzáférést biztosít a belső biztonsági bizottság politikáihoz (EUMSZ. 70. cikk) és tevékenységeihez (EUMSZ. 71. cikk), valamint az EUROPOL (EUMSZ. 88. cikk), az Eurojust (EUMSZ. 85. cikk), az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségnek (FRONTEX), az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal (EASO) és a schengeni rendszer politikáihoz és tevékenységeihez kapcsolódó információkhoz; ebben az összefüggésben úgy ítéli meg, hogy a Parlamentnek jogot kell biztosítani arra, hogy kötelező erejű véleményt nyilvánítson az ügynökségek igazgatóinak kinevezéséről (mivel a Parlament egyúttal költségvetési hatóság is);

2009. november 25., szerda

— ezenkívül úgy ítéli meg, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében a Parlament és a nemzeti parlamentek közötti együttműködés keretbe foglalása érdekében érdemes lenne a politikai képviselők állandó fórumát (parlamentenként két tag + két helyettes) létrehozni, amely évente kétszer ülésezne egy közös munkaterületen, ahol valamennyi, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó információt (köztük a bizalmas jellegűeket is) valós időben lehetne megosztani; továbbá úgy ítéli meg, hogy a nemzeti parlamentek képviselői számára lehetővé kell tenni, hogy jelen legyenek a Parlament bizottsági ülésein, valamint a Parlament által a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődéséről folytatott éves vitán;

14. úgy véli, hogy elsőbbséget kell adni az európai szinten elfogadott szabályok és politikák, illetve azok nemzeti szintű végrehajtása között tátongó szakadék csökkentésének;

15. szorgalmazza, hogy rendszeresen értékeljék a többéves program keretében elért eredményeket, és hogy erről az értékelésről évente folytassanak vitát az Európai Parlamentben, amely vitába be kell vonni a civil társadalmat, és amely vitának az alapvető jogok védelmére kell összpontosítania az EU-ban, és amelynek a Tanács, a Bizottság, az európai adatvédelmi biztos és az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége jelentéseinek, valamint független szakértők értékeléseinek és tanulmányainak, a civil társadalmi szervezetek véleményének és a Parlament állásfoglalásainak kell alapulnia;

A jogok Európája

16. úgy véli, hogy az alapvető jogok védelme és előmozdítása az európai demokrácia alapját képezi és előfeltétele a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítésének; ezért határozottan meggyőződése, hogy a Tanács és a Bizottság feladata, hogy aktívan intézkedéseket terjesszen elő az alapvető jogok előmozdítására;

17. emlékeztet továbbá arra, hogy az Unió csatlakozik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez, és ebből következően azonnali tárgyalásokat kell kezdeni az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez való csatlakozásáról;

18. kéri, hogy a Bizottság az intézményközi megállapodást a Lisszaboni Szerződés szellemében, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény, az Emberi Jogok Európai Bírósága és az uniós intézmények közötti kapcsolatból eredő következményeknek megfelelően fejlessze tovább;

19. egyértelmű és átfogó javaslatot kér a vádlottaknak biztosítandó jogokra vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy tisztességes tárgyaláson vehessenek részt, és elutasítja a jelenleg elfogadott növekményes megközelítést;

20. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés révén az Európai Unió Alapjogi Chartája a szerződésekkel egyenlő módon kötelező erejűvé válik, és a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében hozott valamennyi intézkedésre vonatkozólag alkalmazandó lesz, tiszteletben tartását pedig az Európai Bíróság ellenőrzi majd; helyteleníti azonban, hogy bevezetésre került a Charta hatókörét két tagállam nemzeti jogszabályai tekintetében korlátozó záradék, és ismét hangot ad abbéli aggodalmának, hogy ez egyenlőtlenséget eredményezhet az emberek között;

21. felhív a szabadság és a jog érvényesülése területén már létező intézkedések szükségességének, arányosságának és hatékonyságának alapos és pártatlan felülvizsgálatára, beleértve az EU értékeinek és elveinek, valamint a polgárok alapvető jogainak védelmére és előmozdítására gyakorolt hatásukat; szorgalmazza, hogy minden új politikához, jogalkotási javaslatához és programhoz készüljön hatástanulmány az alapvető jogok és az EU értékei tiszteletben tartásának tekintetében, amely hatástanulmány egyértelműen tartalmazza, hogy mely alapvető jogokat érinthetik, és milyen intézkedéseket terveznek azok védelmére az arányosság és a szükségesség elveivel összhangban; úgy ítéli meg, hogy az Alapjogi Ügynökséggel konzultálni kell az alapvető jogokat és az emberi jogokat érintő jogalkotási javaslatok politikai életciklusa alatt, és kéri a Bizottságot, hogy az Alapjogi Ügynökség valamennyi jelentésére adjon hivatalos választ, amely magában foglalja az Alapjogi Ügynökség által felvetett problémák kezelését célzó javasolt fellépések felsorolását is;

2009. november 25., szerda

22. szorgalmazza az EU értékeinek, köztük az emberi jogok általános érvényesítésének támogatását annak érdekében, hogy az EU harmadik országokkal kötött megállapodásaiba, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség teljes külső dimenziójába mindig alapvető célként foglalják bele a fenti értékeket, különös tekintettel a Lisszaboni Szerződésben e célból megállapított új eszközökre; elismeri a megfelelő és következetes belső emberi jogi politika fontosságát a szükséges külső hitelesség megszerzése és megtartása érdekében;

23. úgy ítéli meg, hogy a halálbüntetés kegyetlen, embertelen és megalázó büntetés, és erőteljesen szorgalmazza, hogy az Unió és tagállamai törekedjenek a halálbüntetés eltörlésére a világ minden országában;

24. felhív a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó politikákkal kapcsolatban az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartására, védelmére és előmozdítására, továbbá sürgeti, hogy ezen értékek szolgáljanak a nemzetközi együttműködés alapjaként, hogy a kínzást ne tűrjék el, hagyjanak fel véglegesen a rendkívüli kiadásokkal, és hogy megfelelően vizsgálják ki e gyakorlatokat annak érdekében, hogy a jövőben többé ne fordulhassanak elő;

A diszkrimináció elleni küzdelem, az integráció előmozdítása

25. szorgalmazza, hogy tegyenek lépéseket annak érdekében, hogy az uniós polgárokat és lakosokat teljes körűen tájékoztassák alapvető jogaikról, többek között a széles nyilvánosságot és a veszélyeztetett csoportokat célzó tudatosságot növelő kampányok és nem hivatalos oktatásra irányuló kezdeményezések révén, illetve azáltal, hogy a hivatalos tananyagba beillesztik a megkülönböztetésmentességet és az egyenlőséget; valamint hogy tegyenek lépéseket annak érdekében, hogy az EU és a tagállamok – a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében aktív – intézményeiben jobban tudatosítsák az alapvető jogok lényegbevágó jelentőségét, és hogy találjanak lehetőségeket a jogorvoslati kérelmekre akár nemzeti, akár európai szinten azokra az esetekre, amelyekben a fenti jogokat megsértették;

26. hangsúlyozza, hogy az EU-n belüli növekvő intoleranciát megfelelően kell kezelni, nemcsak a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemtől szóló 2008. november 28-i 2008/913/JB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ teljes körű végrehajtása révén, de a gyűlölet motiválta bűncselekményekkel szembeni további Európa szintű jogalkotással is;

27. úgy véli, hogy a sokszínűség gazdagabbá teszi az Uniót, és hogy az Uniónak biztonságos környezetet kell nyújtania, ahol a különbözőséget és az egyes nemzetek érzékeny pontjait tiszteletben tartják, és megvédik a leginkább kiszolgáltatottakat, például a romákat; ezért kitarat emellett, hogy a stockholmi programban kiemelten kell kezelni a diszkriminációellenes jogszabályokra és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó tudatosság aktív fokozását, valamint a szegénység elleni küzdelmet, és a nemen, szexuális beállítottságon, életkoron, fogyatékosságon, vallási hovatartozáson vagy meggyőződésen, bőrszínen, származáson, nemzeti vagy etnikai hovatartozáson, rasszizmuson, antiszemitizmuson, idegengyűlöleten és homofóbián alapuló megkülönböztetés elleni küzdelmet, továbbá a gyermekek és a kisebbségek védelmét; úgy ítéli meg, hogy a nők elleni erőszak elleni küzdelemre szolgáló, meglévő eszközök teljes körű felhasználására határozottan kell törekedni és ezen eszközöket határozottan kell alkalmazni; ezért felhívja a spanyol elnökséget és az azt követő elnökségeket, hogy tegyenek előrelépést a hivatali idejük alatt az európai védelmi okirat tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen bűncselekmények áldozatai azonos szintű védelemben részesüljenek az összes tagállamban;

28. emlékeztet arra, hogy az átlagpolgár szemszögéből nézve a belső biztonságra leselkedő egyik legsúlyosabb fenyegetést a társadalmi kirekesztettség jelenti; rámutat, hogy a munkanélküliség és más, a jövedelmi helyzettel összefüggő problémák – például az eladósodás –, amelyeket súlyosbított a globális pénzügyi válság, növelik a kirekesztettség veszélyét, az etnikai kisebbségek pedig rendkívül sebezhető helyzetben vannak, mivel nekik azzal a veszéllyel is szembe kell nézniük, hogy megkülönböztetés és rasszista bűncselekmények áldozataivá válnak;

29. kéri, hogy az Alapjogi Ügynökség gyűjtsön megbízható és összehasonlítható statisztikákat mindenfajta alapon történő hátrányos megkülönböztetésekről, beleértve a nemzeti kisebbségekkel szembeni megkülönböztetést, és ezeket a különböző területeket – beleértve a nőkkel szembeni EU-n belüli erőszakra vonatkozó összehasonlító adatokat – kezelje egyenlő módon, szerkessze azokat kiadvánnyá és közérthető formában adja közre azokat, továbbá egyetért a spanyol, belga és magyar elnökségi trió véleményével, amely szerint az Alapjogi Ügynökség megbízását a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni, és a felülvizsgálat lehetőséget biztosít majd az Európa Tanáccsal való együttműködés elmélyítésére, továbbá az Alapjogi Ügynökség megbízásának, amely jelenleg azt írja elő az Ügynökség számára, hogy értékelje az alapvető jogok helyzetét az Európai Unióban, lehetséges kibővítése megvizsgálására;

(1) HL L 328, 2008.12.6., 55. o.

2009. november 25., szerda

30. megerősíti, hogy az Uniónak és a tagállamoknak összehangolt erőfeszítéseket kell tenniük a sérülékeny csoportok, különösen a roma közösség társadalomba való teljes integrálása érdekében az oktatási rendszerbe és a munkaerőpiacra való bevonásuk elősegítése, valamint az ellenük elkövetett erőszak megelőzése érdekében hozott intézkedések révén;

31. hangsúlyozza, hogy bár az EU jogalkotói és politikaformálói kiterjedt joganyagot fogadtak el a kisebbségi háttérű nőkkel, különösen a roma nőkkel szembeni többszörös diszkrimináció leküzdése érdekében, semmilyen jelentős előrelépés nem mutatható ki; felhívja ezért a tagállamokat, hogy tekintsék át a többszörös megkülönböztetés jelenségével összefüggő valamennyi politika végrehajtását;

32. elengedhetetlennek tartja, hogy az EU mozdítsa elő a nőkkel szembeni erőszakra szóló irányelv és európai cselekvési terv előterjesztését, amelyek az erőszak megelőzésére, az áldozatok védelmére és az elkövetők bíróság elé állítására irányulnak; szükségesnek tartja, hogy az EU hozzon létre mechanizmusokat annak biztosítására, hogy az emberkereskedelem megelőzésére és az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló összes politikába vegyék fel a nemi dimenziót és e kereskedelem elemzését;

Az uniós polgársághoz kapcsolódó erősebb jogok

33. rámutat arra, hogy a „polgári kezdeményezés” Lisszaboni Szerződésbe való bevezetésével a polgárok közvetlen szerepet játszanak az Unió szuverenitásának gyakorlásában azáltal, hogy most először vonják be őket az európai jogalkotási javaslatok kezdeményezésébe; határozottan kéri, hogy ezt az új eszközt oly módon hajtsák végre, hogy az valóban ezen eszköz használatára ösztönözze az embereket, és felkéri a Bizottságot, hogy megfelelően vegye figyelembe valamennyi, a jogi követelményeknek megfelelő kezdeményezést;

34. üdvözli a Lisszaboni Szerződés polgári kezdeményezésre vonatkozó rendelkezését és szorgalmazza, hogy a Bizottság az alkalmazással kapcsolatos gyakorlati feltételekkel foglalkozó javaslat benyújtásakor megfelelőképpen vegye figyelembe a Parlament szerepét és a létező petíciós jogot;

35. szándékában áll új javaslatot kezdeményezni az európai parlamenti választásokra vonatkozó szabályozás alapvető reformja érdekében; megismétli álláspontját, amely szerint annak ösztönzésére, hogy az európai polgárok lakóhelyükön vegyenek részt az európai választásokon, a Tanácsnak az általa a későbbiekben megállapítandó végrehajtási rendelkezésekben meg kell könnyítenie a választójog és a választhatóság érvényre juttatását;

36. felszólítja a tagállamokat, hogy maradéktalanul érvényesítsék az uniós polgársághoz fűződő jogokat annak érdekében, hogy az Unió polgárai családtagjaikkal együtt gyakorolhassák a szabad mozgáshoz való jogukat, lehetővé téve számukra, hogy az Unióban bárhol korlátozás nélkül utazzanak, dolgozzanak, tanuljanak, nyugdíjba vonuljanak, részt vegyenek a politikában és a demokratikus életben, továbbá családi életet élhessenek, biztosítva, hogy nem veszítik el szociális jogaik egyikét sem, bárhol is élnek; véleménye szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az uniós polgárok akadálytalanul élhessenek választójogukkal a helyhatósági választásokon;

37. felhívja a tagállamokat, hogy a családjogra vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül biztosítsák az uniós polgárok és családjaik – beleértve mind a bejegyzett élettársi kapcsolatokat, mind a házasságokat – szabad mozgását az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. és 3. cikkével összhangban, és kerüljék el a bármilyen indokból, köztük a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetést;

⁽¹⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

2009. november 25., szerda

38. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel annak módját, miképpen lehetne az uniós polgárok szabad mozgását megkönnyíteni azzal, hogy segítik azokat az uniós polgárokat, akik e jogukkal élve – az Európai Unión belüli mozgásszabadság jogának keretében – integrálódni szeretnének a választott befogadó országban, illetve szeretnének részt venni annak életében;

39. úgy véli, hogy ezen szabadságjogok gyakorlását a nemzeti határokon túlnyúlóan biztosítani kell, és hogy az EU polgárai számára lehetővé kell tenni, hogy akár az Unión kívül is csorbítatlanul gyakorolhassák jogaikat; ezért hangsúlyozza a konzuli védelem összehangolása és az e területen folytatott együttműködés megerősítésének fontosságát;

40. felhívja a tagállamokat, hogy méltányos és következetes módon tegyenek eleget az uniós polgárok konzuli és diplomáciai védelmének biztosításával kapcsolatos kötelezettségeiknek, élve az uniós polgárok számára az EU-n kívül biztosított minimális konzuli védelemről szóló megállapodás eszközével;

41. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezeljék kiemelten az átláthatóság és a dokumentumokhoz való hozzáférés javítását, mivel ezek alapvetően fontosak a polgárokat középpontba állító EU mint célkitűzés megvalósítása szempontjából;

42. üdvözli az Európai Unió demokratikus életében való részvételre tett utalást a stockholmi programban; sürgeti a Tanácsot, hogy illesszen be a stockholmi programba a nők választási kampányokban és általában a politikai életben való részvételének megerősítéséhez szükséges intézkedésekről szóló külön szakaszt, így küzdve a nők helyhatósági, nemzeti és európai választásokban való korlátozott részvétele miatt még mindig fennálló demokratikus deficit ellen;

Migráció

43. úgy véli, hogy a bevándorlás bármely átfogó megközelítésének figyelembe kell vennie azokat a „kényszerítő tényezőket”, amelyek az embereket hazájuk elhagyására készítik, valamint szükségesnek tartja a származási országokban és tranzitországokban világos fejlesztési és beruházási tervek megvalósítását, például a migránsok által a származási országba küldött pénzáttalások megkönnyítése vagy a gazdasági lehetőségeket fellendítő kereskedelmi és mezőgazdasági politikák alkalmazása, valamint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok előmozdítása révén;

44. hangsúlyozza a megfelelően finanszírozott és ambiciózus célokkal rendelkező regionális védelmi programoknak az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával (UNHCR) és az érintett harmadik országokkal szoros együttműködésben végzendő folyamatos fejlesztése szükségességét;

45. sürgeti, hogy a közösségi integrációs, bevándorlási és menekültügyi politika az alapvető jogok és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény teljes körű tiszteletben tartásán alapuljon a harmadik országok állampolgárai emberi jogainak hatékony védelme, valamint a visszaküldési tilalom elvének maradéktalan betartása érdekében; rámutat, hogy a bevándorlási és menekültügyi politikának a legkiszolgáltatottabb csoportok, többek között a menekültek, a menedékkérők, és különösen a kiskorúak és kísérő nélküli kiskorúak igényeivel is foglalkoznia kell; a legális migrációt lehetővé tevő következetes és átfogó jogi keret létrehozását kéri;

46. sürgeti, hogy egyéb közösségi politikákhoz – különösen a foglalkoztatási politikához – szorosan kapcsolódó, határozottabb bevándorlási politikát dolgozzanak ki, hogy a legális bevándorlás az illegális bevándorlás alternatívája lehessen és maximalizálják a pozitív hatásokat mind a tagállamokra, mind maguk a bevándorlók jólétére nézve;

47. kitart amellett, hogy meg kell szilárdítani az EU globális megközelítését a migráció tekintetében, oly módon, hogy az a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd és együttműködés új módjait kínálja a migrációs áramlatok javításához, a humanitárius tragédiák megelőzéséhez;

2009. november 25., szerda

48. kiemeli, hogy egymáshoz illeszkedő migrációs és fejlesztési politikára van szükség, valamint arra, hogy párbeszédet folytassanak a származási és tranzitországokkal, nevezetesen az illegális migráció problémájának elhárítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az illegális migráció elleni hatékony közös fellépés jobb helyzetet teremt a tagállamok számára a legális migrációra vonatkozó intézkedések tekintetében;

Menekültügy

49. kéri a közös európai menekültügyi rendszer továbbfejlesztését „menedéket nyújtó Európává”, amint arról az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum rendelkezik; úgy véli, hogy a tagállamokban közös eljárásnak kell biztosítania a menedékkérelmekről szóló határozathozatal jobb minőségét és nagyobb következetességét, hogy Európában megszűnjenek a védelem terén mutató hiányosságok;

50. sürgeti a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a menekült fogalmának a menekültek jogállásáról szóló ENSZ-egyezményben foglalt jogi meghatározását;

51. úgy véli, hogy mivel a közös bevándorlási és menekültpolitika középpontjában továbbra is a szolidaritásnak kell állnia, ennek magában kell foglalnia a menekültek és menedékkérők védelmére vonatkozó nemzetközi kötelezettségeiknek eleget tevő tagállamokkal való szolidaritást is, és ezáltal biztosítania kell, hogy ezt egyetlen tagállam sem mulasztja el;

52. emlékeztet arra, hogy a menedékjogot minden konfliktus vagy erőszakos cselekmény elől menekülő személynek garantálni kell; elítéli a visszaküldést és a csoportos kitoloncolást olyan országokba, ahol az emberi jogokat nem tartják tiszteletben, vagy amelyek nem írták alá a menekültek jogállásáról szóló ENSZ-egyezményt;

53. támogatja az európai menekültügyi eszközökre vonatkozó, függőben lévő és jövőbeli jogalkotási javaslatokról szóló tárgyalásokat, hogy magasabb normák alakuljanak ki, és orvosolni lehessen a jelenlegi jogi keretben mutatkozó hiányosságokat;

54. ezenkívül egyrészt a tagállamok, másrészt a menedékkérők és egyéb menekültek közötti szolidaritásra hív fel;

55. felhívja a tagállamokat, hogy tevékeny részt vállaljanak, és teljes mértékben köteleződjenek el olyan szolidaritási mechanizmusok mellett mint a nemzetközi védelem kedvezményezettjeinek belső újraelosztására irányuló, Bizottság által tervezett kísérleti projekt és egyéb kezdeményezések, amelyek valódi, hosszú távú szolidaritást teremtenek a tagállamok között, valamint hogy mozdítsák elő a regionális védelmi programokat; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy átlátható rendszert kell bevezetni az egyes tagállamok befogadási kapacitásának értékelésére, és pontosítani kell az EASO e téren betöltött szerepét; ennek alapján nyílt vitára hív fel a tényleges szolidaritásra irányuló kötelező mechanizmus bevezetését célzó különféle lehetőségekről, különös tekintettel a belső újraelosztás eszközére;

56. e tekintetben az EUMSZ 80. cikke szerinti, „a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve” azonnali bevezetésére hív fel, amely magában foglalja a harmadik országokkal, és köztük főként a szomszédos államokkal történő fokozottabb együttműködés mellett a „kötelező és visszavonhatatlan szolidaritási rendszert” is az alapvető jogokat és a nemzetközi védelmi normákat tiszteletben tartó, reális elvárásokat megfogalmazó, az európai uniós védelemhez történő hozzáférést nem aláaknázó és azt felváltani nem kívánó menekültügyi és védelmi rendszerük fejlesztésének támogatására;

57. úgy véli, hogy a származási és tranzitországokkal való partnerségi megközelítésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy ezek aktívan segítsenek a migrációs áramlatok kezelésében és az illegális bevándorlás megelőzésében azáltal, hogy tájékoztatják a potenciális migránsokat a kockázatokról, és hatékony tájékoztató kampányokat szerveznek az uniós tagállamokba való törvényes belépés és/vagy munkavállalás lehetőségeiről;

2009. november 25., szerda

58. hangsúlyozza, hogy a származási és tranzitországokkal – például Törökországgal és Líbiával – való megállapodásoknak tartalmazniuk kell az együttműködésről és a bevándorlásról szóló fejezeteket, megfelelő mértékben figyelembe véve a migrációs áramlatoknak leginkább kitett tagállamok helyzetét, valamint külön hangsúlyt helyezve az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelemre a FRONTEX munkájának megkönnyítése révén;

59. további együttműködésre hív fel az illegálisan tartózkodó, védelemre nem szoruló migránsok hatékony és gyors visszatérésének biztosítását célzó intézkedések megerősítése terén, prioritást biztosítva az önkéntes visszatérésnek;

60. olyan intézkedések elfogadását kéri, amelyek révén elháríthatók az akadályok az elöl, hogy a törvényesen a tagállamokban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok gyakorolhassák családegyesítési jogukat;

61. hangsúlyozza, hogy a bevándorlók számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz, a lakhatáshoz, az oktatáshoz és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, összhangban többek között a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményrel;

62. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő gyakorlati javaslatokat a menekültügyi eljárásokkal való visszaélések elleni hatékony fellépés érdekében;

63. hangsúlyozza a körkörös migráció előmozdításának fontosságát, azonban emlékeztet rá, hogy e megközelítésnek nem szabad szociális és bérdömpinget eredményeznie, és nem szabad figyelmen kívül hagynia az integrációt célzó intézkedéseket;

Határok és vízumok

64. az Unió integrált határőrizeti stratégiájának általános célkitűzéseit és szerkezetét meghatározó, átfogó tervezet elfogadására hív fel a menekültügy, a bevándorlás és a külső határok ellenőrzése terén megvalósuló közös politika tényleges végrehajtása érdekében, az EUMSZ 67. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

65. felhív a vízumpolitika terén egy stratégiai megközelítés alkalmazására, a fellépések, belső szabályozások és a külső elkötelezettségek – beleértve a harmadik országok által a tagállamok iránt tanúsított egyenlő elbánás biztosítását – egységességének megőrzése érdekében;

66. felhívja a Bizottságot, hogy vonja le a megfelelő következtetéseket a vízum- és visszafogadási megállapodások végrehajtásából, valamint az Európai Unió és keleti szomszédai között már létrehozott kétoldalú helyi határforgalmi megállapodásokból, valamint a Nyugat-Balkánon zajló vízumliberalizációs folyamatból avégett, hogy eseti alapon hozzanak létre egyértelmű kritériumokat és referenciaértékeket a vízumkönnyítési megállapodások értékelése és fejlesztése, valamint az emberek közötti kapcsolatok szintjének növelésére irányuló vízummentes utazási terület létrehozására való törekvés érdekében;

67. sürgeti a Bizottságot, hogy hatékonyabban hajtsa végre a vízumviszonosság elvét a harmadik országokkal szemben, biztosítva ezáltal, hogy e tekintetben minden uniós polgár egyenlő bánásmódban részesüljön, valamint alakítsa át stratégiáját a rendelkezésére álló valamennyi eszköz, köztük szankciók alkalmazásával, illetve a kérdéskörnek az érintett harmadik országokkal folytatott tárgyalásokkal való összekapcsolásával;

68. úgy véli, hogy a FRONTEX-nek, az Unió bevándorlással kapcsolatos globális stratégiájának alapvető fontosságú eszközeként teljes mértékben tiszteletben kell tartania a migránsok emberi jogait; kéri az ügynökség tevékenységeinek fokozottabb parlamenti ellenőrzését, és szerepének megerősítése érdekében támogatja megbízatásának felülvizsgálatát, többek között egy, a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban lévő visszatérési műveletekre vonatkozó egyértelmű keret létrehozását, valamint regionális és szakosodott irodák felállítását;

2009. november 25., szerda

69. emlékeztet arra, hogy a FRONTEX-nek mind egyedi közös fellépései, mind állandó feladatai koordinálásához feltétlenül szüksége van arra, hogy mindenkor számolhasson a tagállamok által rendelkezésére bocsátott eszközökkel;

70. felhívja az összes érintett tagállamot, hogy orvosolják a lehetséges gyakorlati és/vagy jogi problémákat a közös fellépésekben részt vevő adott tagállam forrásainak használatát tekintetében;

71. emlékeztet arra, hogy feltétlenül lehetővé kell tenni, hogy a Schengeni Információs Rendszer II (SIS II) és a Vízuminformációs Rendszer (VIS) a lehető leghamarabb megkezdje működését; úgy véli, hogy a SIS II jelentős javulást és új funkciókat fog hozni, többek között a biometrikus adatok bevezetése és a figyelmeztető jelzések összekapcsolása által, ami hozzájárul a külső határok jobb ellenőrzéséhez és a biztonság erősítéséhez;

72. ragaszkodik ahhoz, hogy új határigazgatási eszközök és nagymérvű adattárolási rendszerek elindítására addig ne kerüljön sor, amíg a meglévő eszközök nem lesznek teljes mértékben működőképesek, biztonságosak és megbízhatóak, illetve felhív a ki- és belépéshez, a regisztráltutas-programhoz, az utasnyilvántartási adatállományhoz és az előzetes utazás-engedélyezési rendszerhez hasonló témákkal kapcsolatos új eszközök szükségességének és arányosságának alapos értékelésére;

A gyermekek védelme

73. hangsúlyozza a Lisszaboni Szerződés jelentőségét, amely jogilag kötelező érvényűvé teszi a Chartát, amelynek 24. cikke kifejezetten a gyermekek jogait határozza meg, előírva többek között, hogy „[a] hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölött álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie”;

74. létfontosságúnak véli, hogy ezen a területen valamennyi uniós intézkedés az ENSZ gyermekjogi egyezményében foglaltak és a Chartában elismertek szerint tartsa tiszteletben és mozdítsa elő a gyermekek jogait, és a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség egészére kiterjedő, fokozottabb uniós fellépésre kér fel;

75. felhívja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben és érvényesítsék a gyermekek jogait, amint azokat a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény rögzíti;

76. sürgeti az Európai Uniót, hogy határozottabban lépjen fel minden gyermekek ellen elkövetett visszaéléssel, többek között az erőszakkal, diszkriminációval, gyermekmunkával, prostitúcióval és gyermekkereskedelemmel szemben, illetve szorgalmazzon összehangolt erőfeszítéseket a gyermekek védelme és jogaik érvényesítése érdekében, a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményt használva iránymutatásul az uniós intézkedésekhez, valamint alapul a hatályos jogszabályok módosításához;

77. úgy véli, hogy sürgősen foglalkozni kell a kísérő nélküli, illetve felnőtt hozzátartozóiktól elszakított gyermekek védelmének kérdésével, tekintettel az ezeket a gyermekeket érintő sajátos kockázatokra;

78. kiemeli a bevándorlási politika területén a gyermekek jogai figyelembe vételének és a különösen veszélyeztetett helyzetben lévő gyermekekre fordítandó külön figyelem jelentőségét; úgy véli, ambiciózus európai stratégiát kell kialakítani erre a területre vonatkozóan;

79. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy ezen a területen az uniós menekültügyi, migrációs és emberkereskedelmi politikák a migráns gyermekeket elsősorban gyermekeként kezeljék és biztosítsák, hogy e gyermekek megkülönböztetés nélkül élvezzék a gyermekként őket megillető jogokat, különösen a családegysítésre vonatkozó jogot; ragaszkodik ahhoz, hogy a harmadik országból származó, kísérő nélküli kiskorúakat érintő uniós fellépések bármely terve biztosítsa, hogy:

a) valamennyi kísérő nélküli gyermek élvezzen különleges védelmet és támogatást az EU-ban való tartózkodása idején;

2009. november 25., szerda

- b) az EU meghatározza azokat a fellépéseket, amelyek támogatni fogják a tagállamokat abban, hogy minden gyermek számára és érdekében biztonságos, konkrét és tartós megoldást találjanak;
- c) amennyiben a harmadik országba való visszatérés a gyermek érdekeit szolgálja, úgy a visszatérés orszá-gával együttműködve megfelelő, a visszatéréssel és az újbóli beilleszkedéssel kapcsolatos eljárást hatá-rozzanak meg; illetve
- d) az EU működjön együtt a harmadik országokkal a veszélyes migráció megelőzése, illetve annak érde-keiben, hogy az érintett országokban lehetőségeket biztosítsanak a gyermekek számára;

80. kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a kísérővel utazó és a kísérő nélküli kiskorúakra egyaránt, annak biztosítására, hogy semmilyen formában ne tartsák őket fogva;

81. rámutat, hogy a harmadik országból származó gyermekek különösen kiszolgáltatottak lehetnek a kizsákmányoló munkahelyzetekkel szemben, különösen az olyan országokban, azért nem nyújtanak számukra megfelelő támogatást és védelmet, mert nem rendelkeznek igazolványokkal; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU munkaügyi, menekültügyi és az emberkereskedelem területére vonatkozó politikáinak el kell ismerniük és foglalkozniuk kell ezekkel a tényekkel;

Adatvédelem és adatbiztonság

82. tudomásul veszi az internet növekvő jelentőségét, valamint megállapítja, hogy az internet globális és nyitott jellege globális normákat igényel az adatvédelem, a biztonság és a szólásszabadság terén; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vállaljanak kezdeményező szerepet az e normák kidolgozására szolgáló globális platform kialakításában; rendkívül fontosnak tartja azon esetek szigorú korlátozását, meghatározását és szabályozását, amelyekben magántulajdonú internetes társaságokat adatok kormányzati hatóságoknak való átadására lehet felszólítani, valamint annak biztosítását, hogy az említett adatok kormányhatóságok által történő felhasználására a legszigorúbb adatvédelmi normák vonatkozzanak;

83. nyomatékosan kéri annak garantálását, hogy az adatvédelem alapjogi dimenzióját és a magánélethez való jogot tiszteletben tartsák valamennyi uniós szakpolitikában;

84. hangsúlyozza, hogy a technológia fejlődése és a kiterjedt információs rendszerek létrehozása miatt szükség van a személyes adatok és a magánélet védelmének egységesítésére;

85. úgy véli, hogy a „beépített magánélet-védelmi megközelítést” minden olyan további fejlesztés alapvető fontosságú elemévé kell tenni, amely kockára teheti az egyének személyes adatait, illetve kikezdheti a közvélemény azokba vetett bizalmát, akik adataikat tárolják;

86. rámutat, hogy a hozzáférhetőség alapelve alapján olyan személyes adatok cseréjére is sor kerülhet, amelyeket jogtalanul és törvényellenesen gyűjtöttek, illetve rámutat arra is, hogy ezt az alapelvet közös szabályokkal kell alátámasztani; kétségeit fejezi ki az olyan operatív tevékenységek megkönnyítésével kapcsolatosan, amelyek nem foglalják magukba a fedett nyomozások, a polgárok megfigyelése stb. európai meghatározását és a rájuk vonatkozó közös előírásokat;

87. úgy véli, hogy mielőtt az EU fellépéseket határoz el e téren, világos kritériumokat kell meghatározni az alapvető jogok korlátozásával kapcsolatos arányosság és szükségesség értékeléséhez; úgy véli továbbá, hogy minden esetben alaposan elemezni kell minden javaslat következményeit a döntéshozatal előtt;

88. aggodalmát fejezi ki az adatbányászati módszereken és ártatlan állampolgárok adatainak általános gyűjtésén alapuló, megelőzési és rendőrségi célokat szolgáló profilalkotás egyre elterjedtebb gyakorlata miatt; emlékeztet annak fontosságára, hogy a bűnüldözési intézkedéseknek az emberi jogok tiszteletben tartásán kell alapulniuk az ártatlanság védelméről kezdve a magánélethez és az adatvédelemhez való jogig bezárólag;

2009. november 25., szerda

89. üdvözli a nemzetközi adatvédelmi normákra irányuló javaslatot; hangsúlyozza, hogy a harmadik országokkal kötendő adatvédelmi megállapodásokat teljes átláthatóságot biztosítva kell lebonyolítani, a Parlament demokratikus ellenőrzése mellett, illetve hangsúlyozza, hogy az adatcsere minimális előfeltétele az, hogy a harmadik országokban európai szintű adatvédelmi előírások legyenek érvényben;

90. üdvözli a javaslatot, amely átfogó adatvédelmi rendszer EU-n belüli és harmadik országokkal való kiépítésére irányul; kéri valamennyi vonatkozó jogszabály (terrorizmus elleni küzdelem, rendőrségi és igazságügyi együttműködés, bevándorlás, transzatlanti megállapodások) alapos kiértékelését a magánélet védelme és az adatvédelem szempontjából;

91. üdvözli, hogy a stockholmi program hangsúlyozza a technológia jelentőségét a személyes adatok és a magánélet védelmével összefüggésben;

92. sürgeti az Európai Uniót, hogy mutassa meg, eltökélt szándéka figyelembe venni valamennyi szakpolitikájában a kiszolgáltatott személyek sajátos igényeit;

93. hangsúlyozza, hogy egyértelműbb és szigorúbb korlátokra van szükség a tagállamok közötti információcserék és a közös uniós nyilvántartások tekintetében; azon a véleményen van, hogy az uniós szintű nagyméretű nyilvántartások veszélyeztethetik a személyek sérthetlenségét, és a nyilvántartások célszerűtlenné válhatnak, miközben növekedne a kiszivárogtatások és a korrupció kockázata;

94. felhívja a tagállamokat, hogy szilárdítsák meg egymás iránti bizalmukat a biztonság megerősítésére vonatkozó képességük tekintetében; úgy véli, hogy a kölcsönös bizalom az egyes tagállamok fellépéseinek hatékonyságát és eredményeit vizsgáló hatékony, szigorú és folyamatos értékelésen is múlik;

A családokra, állampolgárookra és vállalkozásokra vonatkozó polgári és kereskedelmi igazságszolgáltatás

Az állampolgárok és vállalkozások polgári igazságszolgáltatáshoz való jobb hozzáférése

95. úgy véli, hogy a polgári igazságszolgáltatás prioritásainak mindenek előtt ki kell elégíteniük az egyes polgárok és vállalkozások által megfogalmazott elvárásokat, ugyanakkor egyértelműbb és jobban hozzáférhető eljárások kialakításával az igazságszolgáltatás rendszerét folyamatosan egyszerűsíteni kell az alapvető jogok és a fogyasztóvédelem megfelelő érvényesítésének biztosítására; a végakaratra, az öröklési ügyekre, valamint a különéléssel és a válással kapcsolatos házassági vagyoni jogról szóló zöld könyvre vonatkozó javaslat benyújtásával kapcsolatos bizottsági határozatok elismerése mellett a következőkre hív fel:

— az alternatív vitarendezés előmozdítása érdekében további erőfeszítések megtétele, különös hangsúlyt fektetve a fogyasztók jogi érdekvédelmének javítására; a közösségi szintű kollektív jogorvoslati intézkedések bevezetése a polgárok és vállalkozások igazságszolgáltatáshoz való fokozottabb hozzáférése érdekében, szem előtt tartva, hogy ez nem vezethet a nemzeti eljárásjog felesleges szétforgácsolásához;

— a bankszámlák zárolására és a banki betétek átmeneti befagyasztására vonatkozó egyszerű és autonóm európai rendszerre irányuló javaslatok, a dokumentumok hitelesítésére vonatkozó követelmények eltörlése, a Róma II rendeletben ⁽¹⁾ a személyiségi jogokkal és a rágalmozással kapcsolatos hiányosságok pótlása, a bíróságokkal és az ítéletek elismerésével és végrehajtásával kapcsolatos kétoldalú egyezmények jelentette probléma végleges megoldása, szükség esetén a legközelebbi csatlakozási szerződéshez csatolt jegyzőkönyv által; egy nemzetközi eszközre irányuló olyan javaslat további megfontolása, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok alaposan ellenőrizhessék a harmadik országokban hozott ítéleteket, mielőtt azokat elismernék és végrehajtanák; valamint rendelkezések a társasági jog területén az Európai Bíróság által kiemelt hézagok pótlására, a segítségére szoruló felnőttek védelmét szolgáló javaslat, és amennyiben szükséges, a megerősített együttműködés alkalmazásával elfogadandó, a házassági ügyek és a szülői felelősség területén alkalmazandó joggal kapcsolatos rendeletre irányuló, a gyermekek mindenek felett álló érdekeit szolgáló és a szülők közötti diszkriminációtól mentes javaslat;

⁽¹⁾ A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma II.) (HL L 199., 2007. 7. 31., 40. o.).

2009. november 25., szerda

- a közösségi átmeneti intézkedés valamilyen formájának alapos megfontolása, azon felül amelyeket a nemzeti bíróságok rendelhetnek el, illetve a tulajdonjog fenntartására és egyéb hasonló mechanizmusokra vonatkozó eltérő nemzeti jogi megközelítéseken, valamint a nemzetközi örökbefogadások elismerésén és a családi állapotot igazoló nemzeti dokumentumok kölcsönös elismerésének kérdésén felül;
- 2013-ra, a nemzetközi magánjogban mérföldkövet jelentő Brüsszeli Egyezmény aláírásának 45. évfordulójára egy olyan közösségi kollíziós jogi kódex létrehozása, amely egyetlen eszköz keretébe rendezi az e területen a közösségi jogalkotás által hozott szabályokat;
- az európai polgári eljárások területén idáig elfogadott nagyszámú innovatív jogszabály gyakorlati alkalmazása, amennyiben lehetséges, egyszerűsítésük érdekében történő tanulmányozásuk, valamint azoknak a területen elfogadott valamennyi közösségi jogszabállyal együtt egy eszközbe történő egyesítése;

96. kitar mellett, hogy a Brüsszel I. rendelettel ⁽¹⁾ összefüggésben nem szabad elszetni a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlését, és azt megfelelő biztosítékoknak kell kísérniük;

97. örömmel vizsgálna meg javaslatokat a családjog, az egyének jogai és a tulajdonjog területét érintő, határokon átnyúló polgári jogi kérdésekre vonatkozó, fakultatív 28. rendszer kidolgozásával kapcsolatban;

98. hangsúlyozza, hogy globális megoldások és multilaterális eszközök segítségével tovább kell szorgalmazni az EU nemzetközi jelenlétét a jog területén; úgy véli, hogy különösen fontos a szoros együttműködés az olyan nemzetközi szervezetekkel, mint a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia és az Európa Tanács; úgy véli továbbá, hogy az EU-nak bátorítania és támogatnia kellene különösen a szomszédos harmadik országok nemzetközi jogi megállapodásokhoz való csatlakozását, valamint hogy ez kiváltképp kulcsfontosságú a családjog és a gyermekvédelem területén;

Az egységes piac valamennyi előnyének az európai szerződésjogon keresztül történő kihasználása

99. felhívja a Bizottságot, hogy az elméleti jellegű közös referenciakeret-tervezet alapján fokozza az európai kötelmi joggal kapcsolatos, illetve az európai kötelmi jog területén végzett egyéb tudományos munkáját, és teljes mértékben vonja be a Parlamentet abba a nyílt és demokratikus folyamatba, amelynek egy közös politikai referenciakeret elfogadásához kell vezetnie; hangsúlyozza, hogy a közös politikai referenciakeret eredményeképpen egy fakultatív és közvetlenül alkalmazható eszköznek kell létrejönnie, amely többek között lehetővé teszi a felek számára, hogy társaságokkal és fogyasztókkal szerződjenek, és az európai szerződésjogot az ügyleteikre vonatkozó jogként szabadon választhassák;

100. megismétli, hogy annak érdekében, hogy az összes érdekelt számára hozzáférhető legyen, a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a közös referenciakeret tervezete a többi tudományos munkával együtt a lehető legtöbb érintett nyelven rendelkezésre álljon, illetve hogy az európai szintű és nemzeti jogalkotók már nem kötelező erejű eszközként használhassák; hangsúlyozza, hogy a közös referenciakeret tervezetének vonatkozó rendelkezéseit már most szisztematikusan és részletesen meg kell fontolni valamennyi, a kötelmi jogot érintő jövőbeli bizottsági javaslattal és hatásvizsgálattal kapcsolatban;

101. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa nemrégiben megkezdett munkáját a közös referenciakeret alapján javasolandó ágazati mintaszerződések önkéntes jellegű alkalmazására vonatkozóan;

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 2001.1.16., 1. o.)

2009. november 25., szerda

Jobb jogalkotás az igazságszolgáltatás területén

102. hangsúlyozza, hogy az igazságügyi együttműködésre vonatkozó európai jogszabályoknak a lehető legmagasabb színvonalúaknak kell lenniük és megfelelően elkészített hatásvizsgálatokon kell alapulniuk annak érdekében, hogy hatékony eszközöket biztosítsanak a polgárok és a vállalkozások számára; helyteleníti, hogy a múltban e téren nem készítettek megfelelő hatásvizsgálatokat; megállapítja, hogy a közel-múltban javulás történt, és az elkövetkező időszakban egy bizottsági hatásvizsgálatot kritikai elemzésnek vet alá;

103. határozottan úgy véli, hogy a hatásvizsgálatok elkészítése során a független ellenőrzés minimális szintjének biztosítása érdekében független szakértői panelt kell létrehozni, amely a hatásvizsgálati terület véleményeinek minőségét szűrőpróbaszerűen ellenőrzi, és hangsúlyozza, hogy azok vezetésében részt veheszenek az érdekelt felek képviselői is;

104. úgy ítéli meg, hogy a jogi együttműködés kulcsfontosságú a különböző tagállamok polgári jogi és büntetőjogi eljárásainak egymáshoz történő közelítésében; éppen ezért úgy ítéli meg, hogy a polgárok eljárásokkal kapcsolatos jogainak tagállamok közötti közelítését mind a polgári, mind a büntetőjogi eljárásokban támogatni kell;

Az európai igazságügyi kultúra kialakítása

105. a jog valamennyi területét magában foglaló európai igazságügyi kultúra megteremtésére hív fel; e célból a következőkre mutat rá:

- az Európai Unió legfelső bírósági elnökei hálózata, a bírói tanácsok európai hálózata, az Európai Unió Államtanácsainak és Legfelső Közigazgatási Bíróságainak Szövetsége, az európai legfőbb ügyészek Euro-justice hálózata, valamint a bírósági tisztviselők és a jogi szakemberek sokat segíthetnének a bírói kar szakmai képzésének és a más tagállamok jogrendszerére irányuló kölcsönös megértés koordinálásával és előmozdításával, valamint megkönnyíthetnék a határokon átnyúló viták és problémák megoldását, továbbá tevékenységüket meg kell könnyíteni és elegendő finanszírozást kell számukra biztosítani; ennek egy teljességében finanszírozott európai igazságügyi képzés tervéhez kell vezetnie, amely a fent említett igazságügyi hálózatokkal együttműködve kerül kialakításra, elkerüli a programok és struktúrák szükségtelen párhuzamosságait, továbbá az európai igazságügyi képzési hálózatból és az európai jogi akadémiából álló európai igazságügyi akadémia létrehozásához vezet;
- aktív szakpolitikák létrehozására van szükség a külföldi jog kölcsönös megismerésének és megértésének előmozdítására, így nagyobb jogbiztonságot érhetünk el és előmozdíthatjuk az egymás elismeréséhez szükséges kölcsönös bizalmat; a szakpolitikáknak a gyakorló jogászok és a bírói kar számára biztosítaniuk kell a tapasztalatszeret, csereprogramokat, látogatásokat, tájékoztatást és tanfolyamokat, valamint a jogi képzésre vonatkozó létező nemzeti rendszerek koordinációját az EU-ban, és a gyakorló jogászok és bírák számára a nemzeti jogról szóló ismeretterjesztő tanfolyamokat;

106. ezért felhívja a Bizottságot, hogy támogassa egy közös képzési pont-/kreditrendszernek a bírák és a gyakorló jogászok számára történő, az egyetemek, más szakosodott felsőoktatási intézmények és illetékes szakmai szervezetek általi létrehozását; felhívja a Bizottságot, hogy hozza létre a jogi képzést végző szervek egész Unióra kiterjedő hálózatát, amelynek akkreditációja gyakorló jogászok és bírák számára történő ismeretterjesztő kurzusok stabil és folyamatos alapon történő tartására szól a nemzeti jog, az összehasonlítható jog és az európai jog területén;

E-igazságszolgáltatás: az állampolgárok, gyakorló jogászok és a bírói kar rendelkezésére álló eszköz

107. az e-igazságszolgáltatás közösségi szintű előmozdítására és fejlesztésére irányuló fokozottabb erőfeszítésre hív fel, az állampolgárok és vállalkozások igazságszolgáltatáshoz történő hozzáférése érdekében, valamint úgy véli, hogy:

- a kétoldalú projektekben együttműködő tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy munkájukat úgy tervezzék meg, hogy az a felesleges átfedések elkerülése érdekében közösségi szintre is átvihető legyen;

2009. november 25., szerda

- a jelenlegi polgári jogi, különösen az eljárásjogi közösségi jogszabályokat jobban össze kell egyeztetni az információs technológia alkalmazásával, különösen az európai fizetési meghagyás, a kis értékű követelések eljárása, a polgári ügyekben a bizonyításvételről szóló rendelet⁽¹⁾, valamint az alternatív vitarendezés tekintetében, és intézkedéseket kellene hozni az elektronikus okiratok, valamint az adósok vagyonának átláthatósága terén; a cél az egyszerűbb, olcsóbb és gyorsabb polgári eljárások biztosítása a határokon átnyúló esetekben;
- az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszerhez (ECRIS), valamint a Schengeni Információs Rendszerhez hasonló elektronikus eszközöket kell kifejleszteni;

108. úgy ítéli meg, hogy az e-igazságszolgáltatásnak egyszerűbbé kell tennie a polgárok jogi segítséghez való hozzáférést, le kell rövidítenie a bírósági eljárásokat, és javítania kell a bírósági eljárások hatékonyságán, ezért felszólít arra, hogy a jövőbeni többnyelvű e-igazságszolgáltatási portál tartalmazzon hozzáférést a jogi adatbázisokhoz, az elektronikus bírósági és bíróságon kívüli jogorvoslati lehetőségekhez, valamint olyan intelligens rendszerekhez, amelyeket arra fejlesztettek ki, hogy segítsék a polgárokat a jogi problémák és átfogó nyilvántartások, jogi szakemberek névjegyzékei és az egyes tagállamok jogrendszerét érthetően bemutató útmutatók kezelésében;

109. úgy ítéli meg, hogy a portált a bírák, bírósági tisztviselők, a nemzeti igazságügyi minisztériumok tisztviselői és a gyakorló jogászok általi használatra is kell tervezni, akik valamennyien jogosultak volnának arra, hogy a portál vonatkozó részéhez biztonságosan hozzáférjenek; felkér arra, hogy a portál ezen része engedélyezze a biztonságos kommunikációt, videokonferenciát és dokumentumcserét a bíróságok között, valamint a bíróságok és az eljárások részes felei között (az eljárások dematerializációja), tegye lehetővé az elektronikus aláírások ellenőrzését, biztosítsa a megfelelő ellenőrzési rendszereket, és biztosítson az információcserére szolgáló eszközöket;

110. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi jövőbeni polgári jogi jogszabályt úgy alakítsák ki, hogy azokat fel lehessen használni on-line kérelmekben, amelyek minimális mennyiségű szöveg beírását teszik szükségessé; fellépést szorgalmaz annak biztosítására, hogy szükség esetén online segítséget nyújtsanak az összes hivatalos nyelven, és online elektronikus fordítói szolgáltatások álljanak rendelkezésre; hasonlóképpen, ha iratok kézbesítése szükséges, rendelkezni kell annak biztosításáról, hogy az iratokat elektronikus úton kézbesíthessék, a kommunikáció elektronikus levelezéssel legyen megoldható, és elektronikus aláírást lehessen alkalmazni, ha pedig szükséges a szóbeli tanúvallomás, ösztönözni kell a videokonferencia alkalmazását; ezenkívül úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak minden jövőbeni javaslatába bele kell foglalnia egy indokolással ellátott nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy megvizsgálták a javaslat e-igazságszolgáltatás szerinti alkalmasságát;

111. kéri, hogy az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszerben a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos előélet kapjon kiemelt helyet;

Prioritások a büntetőjogban

112. felhív az alapvető jogok tiszteletben tartásán, a kölcsönös elismerés elvén és a koherens nemzeti büntetőjogi rendszerek fenntartásának szükségességén alapuló uniós büntetőjogi térség kialakítására, amelyet a következő eszközök segítségével kell létrehozni:

- egy, a büntetőeljárások során alkalmazott eljárási biztosítékokra vonatkozó ambiciózus jogi eszköz, amely az ártatlanság vélelmén alapul, és amely teljes mértékben megvalósítja a védelemhez való jogot;
- olyan, magas szintű biztosítékokat és védelmi jogokat nyújtó szilárd jogi keret, amely biztosítja a kétszeres büntetés tilalmának elvét és a büntetőeljárások tagállamok közötti áthelyezésének megkönnyítését, illetve a joghatósági ütközések megoldását, továbbá biztosítja az e jogokhoz és a jogorvoslati mechanizmusokhoz való tényleges hozzáférést;
- egy átfogó jogi keret, amely a bűncselekmények sértettjei, különösen a terrorizmus, a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem és a nemi erőszak áldozatai számára a lehető legszélesebb körű védelmet – ezen belül megfelelő kárpótlást – nyújt, melyet tagállami szinten kell biztosítani;

⁽¹⁾ A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről (HL L 174., 2001.6.27., 1.o.).

2009. november 25., szerda

- közös jogi keret, amely a tanúk számára a legszélesebb körű védelmet biztosítja,
- a fogva tartási körülmények minimumszabványai és az EU-ban a fogvatartottak jogainak közös felsorolása, ideértve az indokolatlanul fogva tartott vagy elítélt személyek kárpótlására vonatkozó megfelelő szabályokat is, amelyeket megerősít az EU és harmadik országok közötti, az elítélt állampolgárok hazatérésére vonatkozó megállapodások megkötése, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ teljes körű végrehajtása, illetve megfelelő uniós támogatás biztosítása új büntetésvégrehajtási intézmények – a regionális biztonsági tervek keretében sorra kerülő – építése céljára a túlszűfolt börtönök problémájával küszködő tagállamokban, illetve a társadalomba történő visszailleszkedési programok megvalósítására; továbbá egy, a büntetőeljárásokban a bizonyításra és a bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó átfogó jogi eszköz,
- egy európai jogalkotási eszköz elfogadása, amelynek célja a nemzetközi bűnszervezetek bevételei és vagyona elkobzásának és szociális célokra történő felhasználásának lehetővé tétele,
- egy, a büntetőeljárásokban a bizonyításra és a bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó átfogó jogi eszköz,
- jogi segítségnyújtás elegendő mértékű költségvetési források rendelkezésre bocsátása révén történő biztosítására irányuló intézkedések, és
- különösen a gyermekek és nők ellen elkövetett erőszak elleni küzdelemre irányuló intézkedések;

113. hangsúlyozza, hogy az illegális bevándorlással kapcsolatos munka során figyelembe kell venni az emberkereskedelem ellen folytatott küzdelemben tett erőfeszítéseket, és semmiképpen nem szabad megengedni a különösen sérülékeny helyzetű áldozatok büntetését, különös tekintettel a nőkre és gyermekekre, illetve nem szabad veszélyeztetni jogaik gyakorlását;

114. hangsúlyozza, hogy Európában minden negyedik nő ki volt vagy van téve férfiak által elkövetett erőszaknak; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a jelenlegi uniós struktúrán belül konszolidálja a jogalapot annak érdekében, hogy a nőkkel szembeni erőszak széleskörű és nemi szempontokon alapuló definíciója révén a nőkkel szembeni erőszak minden formája elleni fellépés biztosítva legyen; kéri a nőkkel szembeni erőszakról szóló, az említett jogalapon nyugvó irányelv és európai cselekvési terv előterjesztését, amely biztosítja az erőszak megelőzését, az áldozatok védelmét és az elkövetők bíróság elé állítását; felkéri a tagállamokat, hogy vegyék kellőképpen figyelembe a női bevándorlók különleges körülményeit – különösen azt, hogy az EU-ba jól beilleszkedett (gyakran kettős állampolgársággal rendelkező) fiatal nők szüleikkel fenntartott vagy intim kapcsolatukban vallási és kulturális okokból vagy hagyományok alapján elkövetett emberrablás, jogtalan fogva tartás, testi vagy lelki erőszak áldozataivá válnak –, és olyan intézkedések elfogadásáról, amelyek biztosítják a támogatási és védelmi mechanizmusokhoz való érdemi hozzáférést;

115. kitart amellett, hogy a nemek kérdését az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló stratégia fejlesztésének valamennyi stádiumában figyelembe kell venni;

Átfogó és többrétegű biztonsági stratégia: A polgárait védelmező Európa (Bűnüldözés az állampolgárok jogainak biztosításával)

116. bírálatának ad hangot amiatt, hogy nincs olyan átfogó főterv, amely felvázolná az EU biztonsági és határigazgatási stratégiájának általános célkitűzéseit és teljes felépítését, illetve az olyan részletek hiánya miatt, amelyek megmutatják, hogy (a már megvalósult, illetve előkészítés vagy politikai szintű kialakítás alatt álló) programok és rendszerek hogyan működnek majd együtt, és hogyan lehet majd optimalizálni közöttük a kapcsolatokat; arra az álláspontra helyezkedik, hogy az EU biztonsági és határigazgatási stratégiája felépítésének kigondolásakor a Bizottságnak mindenekelőtt a hatályos jogszabályok hatékonyságát kellene elemeznie, azok optimális szinergiáinak kialakítása érdekében;

⁽¹⁾ HL L 327., 2008.12.5., 27. o.

2009. november 25., szerda

117. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU jövőbeli fellépései során teljes mértékben tiszteletben tartja az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, és megfelelő egyensúlyt alakít ki a biztonság és a szabadság érvényesülése között, és hogy e célkitűzést megfelelő ellenőrzés és ésszerűsítés kíséri; meggyőződéssel hisz a jogszerűség elsődlegességében, a hatékony bírósági felülvizsgálatban és az elszámoltathatóságban;

118. a Lisszaboni Szerződés által meghatározott új intézményi kereteken belül kötelezettséget vállal arra, hogy a Bizottsággal és a Tanáccsal együttműködve az uniós büntetőjogi keret kialakításakor az EU-polgárok szabadságjogainak előmozdítását helyezi középpontba; úgy véli, hogy a polgárok terrorizmustól és szervezett bűnözéstől való védelmének elsődleges feladatát hatékony jogszabályokkal és operatív eszközökkel kell megerősíteni, figyelembe véve e jelenségek globális dimenzióját, és olyan egyértelmű jogszabályba kell foglalni, amely az EU polgárai számára biztosítja jogaik védelmét, beleértve azt a jogukat, hogy fellépjenek az aránytalan vagy nem egyértelmű szabályok, illetve a szabályok nem megfelelő végrehajtása ellen;

119. úgy véli, hogy a tagállamoknak meg kellene vizsgálniuk, milyen mértékben valósítható meg az uniós büntetőjogi keret;

120. felkéri az EU-t, hogy ismerje el a terrorizmus közvetett áldozatainak méltóságát, bátorságát és szenvedését, továbbá hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni a terrorizmus áldozatai jogainak védelmét és előmozdítását, csakúgy, mint ennek megfelelő anyagi kárpótlásukat; elismeri a nők mint a terrorizmus közvetett áldozatai rendkívüli kiszolgáltatottságát;

121. kéri egy, az áldozatok számára megfelelő védelmet és kompenzációt biztosító átfogó jogi keret elfogadását, mégpedig az áldozatok védelmére vonatkozó hatályos eszközök módosításáról szóló kerethatározat-tervezet elfogadása révén; alapvető jelentőségűnek tartja egy közös megközelítés kidolgozását, amelynek keretében következetesen és erőteljesebben lehet reagálni az áldozatok igényeire és jogaira, biztosítva, hogy az áldozatokat áldozatokként, ne pedig bűnözőkként kezeljék;

122. üdvözlöi, hogy a svéd elnökség prioritásként kezeli a bűncselekmények és a szexuális zaklatás áldozatainak – többek között az erőszak veszélyének kitétt nőknek – nyújtott támogatást; ösztönzi a Tanácsot, hogy a stockholmi programba illesszen be egy olyan átfogó, a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló európai stratégiát, amely megelőző intézkedésekből (ilyen például a közvélemény figyelmének felhívása a nőkkel szemben férfiak által elkövetett erőszakra), az áldozatok védelmére irányuló politikákból – ezen belül a bűncselekmények áldozatainak jogairól, valamint a bűncselekmények áldozatainak, különösen a jelentős bűncselekményeknek egyre gyakrabban áldozatul eső fiatal lányoknak, nyújtott támogatás megerősítéséről szóló külön szakaszból –, valamint az elkövetők bíróság elé állítására irányuló konkrét intézkedésekből áll; felkéri a spanyol elnökséget, hogy megbízatása alatt maradéktalanul hajtsa végre a stockholmi programban megállapított cselekvési tervet, és havonta tájékoztassa a Parlamentet az elért előrelépésekről;

123. véleménye szerint a biztonságos Európa legitim célkitűzés, és egyetért azzal, hogy fontos folyamatosan fejleszteni és erősíteni az EU közös politikáit a terrorizmus elleni harc, a szervezett bűnözés, az illegális bevándorlás, az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás területén;

124. felszólít a szervezett bűnözés elleni, egész Európát átfogó stratégia kidolgozására, amely egyesíti a tagállamok, az európai intézmények, az EU szakosodott ügynökségei, illetve az információcsere-hálózatok erőfeszítéseit és a rendelkezésükre álló forrásokat; hangsúlyozza, hogy a szervezett gazdasági bűnözés – mint például a dohánycsempészet – bevételkiesést okoz, ami tovább nehezíti több uniós tagállam már amúgy is súlyos pénzügyi helyzetét, és ezért felszólít hatékony megelőző intézkedések sürgős elfogadására;

125. úgy véli, hogy a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni további fellépéseket inkább az alapvető jogok védelme irányában kellene kialakítani, valamint megfelelő tanúvédelmet és ösztönzőket kellene biztosítani azok számára, akik együttműködnek a terrorista hálózatok felszámolásában, továbbá biztosítani kell a magas kockázati kategóriába tartozó egyénekre irányuló prevenció és integrációs politikát, minden körülmények között prioritást biztosítva gazdasági és szociális szintű etikai megelőző intézkedéseknek, illetve a terrorizmus áldozataira vonatkozó helyreállító és kárpótlási intézkedések számára;

2009. november 25., szerda

126. különösen fontosnak tartja, hogy az EU komoly erőfeszítést tegyen az egyre nagyobb problémát jelentő embercsempészet elleni küzdelem érdekében, és hogy az embercsempészet ellen mind az EU-n belül, mind az EU-n kívül kell küzdeni, valamint, hogy az összes intézkedési javaslatot elemezni kell a nemekre vonatkozóan; úgy ítéli meg, hogy az EU-nak és a tagállamoknak különösen az embercsempészet áldozatait által szolgáltatásokra vonatkozóan támasztott kereslet ellen kell küzdeniük büntetések, oktatási intézkedések és figyelemfelkeltő kampányok révén; úgy ítéli meg, hogy – mivel a szexuális célú embercsempészet abszolút értékben e bűncselekmények döntő részét (az ENSZ adatai szerint 79 %-át) alkotja – az ilyen szolgáltatások megvásárlása iránti kereslet és az embercsempészet közötti összefüggést egyértelművé kell tenni és el kell ismerni, hogy ha a szexuális szolgáltatások megvásárlása iránti keresletet ellenőrzik, akkor az embercsempészetet is csökkentik;

127. szorgalmazza az átláthatóság és a feddhetetlenség támogatását, valamint a korrupció elleni, célorientált terven és a tagállamok által hozott korrupcióellenes intézkedések – különösen a maga az EU által kidolgozott eszközök végrehajtásának – időszakos értékelésén alapuló erőteljesebb küzdelmet, különös figyelmet fordítva a határokon átnyúló korrupcióra; szorgalmazza továbbá egy átfogó korrupcióellenes stratégia kidolgozását és e stratégia végrehajtásának időszakos felülvizsgálatát;

128. szorgalmazza a civil társadalom által végzett korrupcióellenes és feddhetetlenségi ellenőrzés, valamint a polgárok korrupcióellenes szerepvállalásának aktív támogatását nemcsak politikai konzultációk kezdése és közvetlen kommunikációs csatornák létrehozása, hanem források és programok annak biztosítására való fordítása révén, hogy a polgárok könnyen felhasználhassák a számukra biztosított mozgásteret;

129. hangsúlyozza, hogy növekszik a személyazonosság-lopások száma, és sürgeti a számítástechnikai bűnözés elleni küzdelemre szolgáló átfogó uniós szintű stratégia létrehozását, amelyet az internetszolgáltatókkal és felhasználói szervezetekkel együttműködésben kell kidolgozni, valamint szorgalmazza egy EU-s helpdesk létrehozását a személyazonosság ellopása és a személyazonossággal való csalás áldozatainak segítésére;

130. szorgalmazza a joghatóságra vonatkozó szabályok és a virtuális térre alkalmazandó jogi keret egyértelműsítését a határokon átnyúló nyomozások és a bűnüldöző hatóságok és üzemeltetők közötti együttműködési megállapodások támogatása érdekében, különösen az internetes gyermekpornográfia elleni küzdelem tekintetében;

131. hatékonyabb és eredményorientáltabb politikákat szorgalmaz a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés megvalósításának előmozdítása érdekében, az Europol és az Eurojust nyomozásokba történő rendszeresebb bekapcsolása révén, különösen a szervezett bűnözéssel, csalással, korrupcióval és egyéb olyan, súlyos bűncselekményekkel kapcsolatos ügyekben, amelyek jelentősen veszélyeztetik a polgárok biztonságát és az EU pénzügyi érdekeit;

132. kéri, hogy évente tegyenek közzé egy jelentést az EU-n belüli bűnözésről, amely összefoglalná az olyan szakterületekkel kapcsolatos jelentéseket, mint a szervezett bűnözés értékelése és az Eurojust éves beszámolója, valamint hangsúlyozza, hogy a terrorizmus és az embercsempészethez és számítástechnikai bűnözéshez hasonló határokon átnyúló bűncselekmények megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében interdiszciplináris megközelítésre és átfogó stratégiára van szükség;

133. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a legjobb gyakorlatok cseréjét és a radikalizálódás elleni fellépések terén szerzett tapasztalatok cseréjét illetően; e tekintetben úgy ítéli meg, hogy a helyi és regionális hatóságok jó helyzetben vannak a radikalizálódás és polarizálódás elleni küzdelemben szerzett tapasztalatok cseréjét illetően, ezért felszólít a terrorizmus elleni stratégiák kialakításába történő bevonásukra;

134. szorgalmazza a tagállamok közötti rendőrségi együttműködés ösztönzését a kölcsönös ismeretek és bizalom, a közös képzés támogatása, valamint közös rendőri együttműködési csapatoknak és diákcseriprogramoknak az Európai Rendőrakadémiával együttműködésben történő létrehozása révén;

2009. november 25., szerda

135. felszólítja a Bizottságot és az Európai Tanácsot, hogy sürgősen rendezze az Európai Bíróság ítéletét követően az érintett ügyekkel kapcsolatban kialakult jogi helyzetet, különös tekintettel a *Kadi-ügyben* történt feketelistázásra⁽¹⁾, eközben pedig teljes mértékben vegyék figyelembe az érintettek alapvető jogait, ideértve a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogot is;

136. szorgalmazza az ECRIS fejlesztését annak lehetővé tétele érdekében, hogy a különböző tagállamokban történő visszaeső bűnözést meg lehessen akadályozni, különös tekintettel a gyermekek elleni bűncselekményekre;

137. mindenekelőtt a Bizottságot szólítja fel arra, hogy az érdekelt felekkel, köztük a civil társadalommal kezdjen korai megbeszéléseket és konzultációkat az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények ellen küzdő, az EUMSZ 86. cikkében előírt Európai Ügyészség létrehozásával kapcsolatos összes kérdésről;

138. hangsúlyozza egy átfogó európai biztonságpolitika kialakításának szükségességét a tagállamok biztonságpolitikai tervei, a fokozottabb szolidaritás elve, valamint az uniós ügynökségek, hálózatok és információcsere hozzáadott értékének objektív értékelése alapján; a nemzeti parlamentekkel együtt alaposan meg kívánja vizsgálni a Tanács valamennyi, az EU belső biztonságára vonatkozó operatív együttműködés terén végzett tevékenységét;

139. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan biztonsági stratégiákat, amelyek a nemzetközi szervezett bűnözésnek és a terrorizmusnak mind a belső, mind a külső aspektusaival foglalkoznak; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU összehangoltabb megközelítést fogadjon el az európai biztonság- és védelempolitikával és a bel- és igazságügyekkel kapcsolatban;

140. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzék el a kábítószerre vonatkozó jelenlegi nemzetközi, európai és nemzeti jogszabályok és politikák értékelését, valamint támogassák a károk csökkentését, megelőzését és helyreállítását célzó politikákat, elsősorban tekintettel az e kérdésekről tartott ENSZ-konferenciákra;

Operatív szervek, ügynökségek és technikai eszközök

141. nagy jelentőséget tulajdonít az Eurojust és az Europol megerősítésének, és karöltve a nemzeti parlamentekkel elkötelezte magát tevékenységük meghatározásában, értékelésében és az ellenőrzésében történő teljes körű részvétel mellett, különösen az európai ügyész tisztségének létrehozására vonatkozó előrelépés lehetőségeinek feltárása érdekében;

142. megállapítja, hogy a pénzügyi és gazdasági bűnözés elleni küzdelmet folytatni, sőt fokozni kell; megállapítja ebben az összefüggésben, hogy különösen fontos az euró, mint az Unió szimbólumának védelme; megállapítja, hogy az EU alapvető céljai között kellene szerepelnie a hamisítás elleni küzdelemnek, valamint a Periklész-program megszüntetésének és megerősítésének;

143. felszólítja a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározat⁽²⁾, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ és a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkének⁽⁴⁾ felülvizsgálatára;

⁽¹⁾ C-402/05 O és C-415/05 P számú ügy: *Kadi kontra Tanács és Bizottság* [2008] ECR I-6351.

⁽²⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

⁽³⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

2009. november 25., szerda

144. felszólít a szakosodott hálózatok (például a SIS II, a VIS, a váminformációs rendszer, az Eurodac – amely a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására létrehozott rendszer– és a jogi hálózatok) révén a nemzeti közigazgatási szervek, az európai ügynökségek és a közös operatív csoportok közötti szorosabb és mélyebb együttműködésre, valamint a hírszerző és rendőri szolgálatok közötti konkrét, nemzeti és európai szinten történő együttműködésre a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harc terén; úgy ítéli meg, hogy hatékonyabb európai rendőrségi együttműködést kell garantálni a harmadik országok és az Európai Unió tagállamai között olyan megfelelő biztosítékokkal, amelyek biztosítják a személyes adatok megfelelő szintű védelmét;

145. nehezményezi, hogy nem történt előrelépés a korszerűsített SIS II és az új VIS megvalósítása terén, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a további késedelmek elkerülése érdekében fokozzák a saját szintjükön folyó valamennyi előkészületet;

146. hangsúlyozza, hogy az olyan nagy európai informatikai rendszerek számára, mint a SIS II, a VIS és az Eurodac hatékony, fenntartható és biztonságos igazgatási rendszert kell kidolgozni, amely biztosítja, hogy a fenti rendszerekre vonatkozó szabályokat teljes mértékben végrehajtsák a cél, a hozzáférési jogok, valamint a biztonsági és adatvédelmi rendelkezések tekintetében; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy az EU számára elengedhetetlen a személyes adatok védelméről szóló átfogó és egységes szabályozás;

147. emlékeztet arra, hogy bizonyos területeken az ügynökségek – például az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, az Eurojust, az Europol, a FRONTEX és az EASO– felállítása igen hasznosnak bizonyult a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása szempontjából; úgy véli, hogy mivel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapja a schengeni együttműködés, alapvető fontosságú és elengedhetetlen egy európai ügynökség felállítása az e területen működő alapvető információs rendszerek, nevezetesen a SIS II, a VIS és az Eurodac irányítása céljából, mert ez tűnik a legmegbízhatóbb megoldásnak;

148. sajnálja, hogy a Lisszaboni Szerződés anélkül lép hatályba, hogy a Tanács és a Bizottság megfelelően előkészítette volna a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség programjának új lendületet adó intézkedéseket; rámutat arra, hogy az európai biztonsági és védelmi politikával, különösen a külügyi szolgálattal kapcsolatban végzett munkával ellentétben semmilyen előkészítő munkát nem végeztek az átláthatóság (EUMSz. 15. cikke), az adatvédelem (EUMSz. 16. cikke) és a megkülönböztetésmentesség (EUMSz. 18. cikke) jogalapjának végrehajtása érdekében, és hogy e helyzet elhúzódó jogbizonytalanságot eredményezhet, ami különösen érinti majd a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség programját; a fentiek fényében és hivatkozva az EUMSz. 265. cikkére, kéri a Bizottságot, hogy rendes jogalkotási eljárás keretében 2010. szeptember 1-ig nyújtsa be az alábbiakat:

- az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó politikák, valamint az európai szinten működő ügynökségek (ezen belül a schengeni hatóságok, az Europol, az Eurojust, a Frontex és az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal) értékelésébe való bevonását körvonalázó jogalkotási keretjavaslat;
- az Alapjogi Ügynökség felülvizsgált megbízása, amely többek között a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködésre is kiterjed;
- jogalkotási javaslat az EUMSz. 16. cikke és az EUMSz. 39. cikke végrehajtásáról, különösen az adatvédelemnek a biztonságpolitikai kérdéseket érintő vonatkozásaiban, kiszélesítve ugyanakkor az uniós intézmények által feldolgozott adatok védelmével foglalkozó 45/2001/EK rendelet hatókörét;
- az Europol és az Eurojust jogi kereteinek felülvizsgálata annak érdekében, hogy összhangba hozzák azokat az EU új jogi kereteivel;

2009. november 25., szerda

Sürgős ügyek

149. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen javaslatot a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség terén 1993 óta elfogadott mintegy 1200 különböző intézkedés egységes szerkezetbe foglalására, annak érdekében, hogy e szakpolitikai területen koherenciát alakítsanak ki, figyelembe véve az Unió új feladatait és szerepeit, valamint a Lisszaboni Szerződés által nyújtott új jogi keretet is, kezdve az Európai Parlamenttel egyetértésben prioritásként kezelt területekkel; emlékezteti a Bizottságot, hogy a Parlament értékelni fogja a Bizottság erre vonatkozó kötelezettségvállalásait a Bizottság tagjainak következő meghallgatásán; ezért kéri a Bizottságot, hogy jelezze egyértelműen és egyenként, hogy mely javaslatokat kívánja kodifikálni vagy átdolgozni, és fenntartja magának a jogot, hogy teljes mértékben éljen a jogszabályok módosítására vonatkozó hatáskörével; úgy véli, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség új jogi keretének elsőbbséget kell kapnia a jelentősen eltérő alkotmányos keretrendszerben kialakított jogszabályok folytonosságával és egységes szerkezetbe foglalásával szemben;

150. hangsúlyozza, hogy a döntéshozatali eljárásnak a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő első naptól fogva átláthatónak kell lennie, és meg kell felelnie az alábbiakra vonatkozó szabályoknak:

- a nyolchetes időszak, amelynek során a tagállamok ellenőrizhetik a szubszidiaritás kritériumának való megfelelést,
- az egyes országoknak (Egyesült Királyság, Írország és Dánia) nyújtott különleges részvételi/kívülmaradási lehetőségek,
- az új, felhatalmazás alapján gyakorolt jogkör (EUMSz. 290. cikk) és az EUMSz. 291. cikkében foglalt végrehajtási intézkedések, amelyeknek jelenleg nincs jogalapja;

úgy véli, hogy azokban az esetekben, amikor egy jogalkotási eljárást a Nizzai Szerződés rendelkezései szerint kezdtek el – amelynek értelmében a Parlamentet (a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség szempontjából számos fontos terület esetén) egyszerű konzultációra hívják –, illetve amikor a Parlament már véleményt nyilvánított, akkor a jogalkotási eljárásnak a Lisszaboni Szerződés értelmében első olvasatban, előlről kellene kezdődnie, hogy a Parlamentnek előjogi ismeretében alkalma nyíljon megnyilatkozni;

151. hangsúlyozza, hogy a stockholmi program elnökség által benyújtott tervezetében foglaltakkal ellentétben akkor, amikor alapvető jogok forognak kockán, az EU külpolitikájának az EU belső jogi kereteinek kell megfelelnie, és nem fordítva; kéri, hogy azonnal tájékoztassák azokról a tervezett vagy folyamatban lévő tárgyalásokról, amelyek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget érintik, különösen a jelenleg hatályos EU-Szerződés 24. és 38. cikkén alapulókról; úgy véli, hogy különleges prioritást kell biztosítani az Amerikai Egyesült Államokkal fenntartott kapcsolatokra vonatkozó, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséghez kapcsolódó egységes, közös stratégia megfogalmazásának, különösen az alábbi, folyamatban lévő megállapodások megkötésével összefüggésben:

- az ESTA vízummentességi megállapodás korábbi „közösségi pályája”,
- az utas-nyilvántartási adatokra vonatkozó EU–USA megállapodás,
- a pénzügyi adatokhoz való hozzáférésre (SWIFT) vonatkozó EU–USA megállapodás, kellő figyelemmel a kölcsönös jogsegélyről és a kiadatásról szóló EU–USA megállapodásokra,
- a biztonsági céllal kicserélt adatok védelmére vonatkozó EU–USA keretrendszer;

152. felhívja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse, és tegye elérhetőbbé a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásának támogatására kidolgozott pénzügyi programokat; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a pénzügyi szolidaritás szükségességét az új pénzügyi terv előkészítése során;

2009. november 25., szerda

153. fenntartja magának a jogot, hogy konkrét javaslatokkal térjen vissza a jogalkotási cselekvési programról történő konzultáció során;

154. szorgalmazza a stockholmi program 2012 elejéig történő félidős felülvizsgálatát és értékelését;

*

* *

155. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az euromediterrán gazdasági és kereskedelmi partnerség

P7_TA(2009)0091

Az Európai Parlament 2009. november 25-i állásfoglalása az euromediterrán gazdasági és kereskedelmi partnerségről, a nyolcadik euromediterrán kereskedelmi miniszteri konferenciát – Brüsszel, 2009. december 9. – megelőzően

(2010/C 285 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1995. november 27–28-án tartott első euromediterrán miniszteri értekezleten elfogadott barcelonai nyilatkozatra, amely partnerséget hozott létre az Európai Unió és a déli és keleti földközi-tengeri országok között,
- tekintettel a Bizottságnak „A kibővített Európa – Szomszédság: új keretek keleti és déli szomszédjainkkal fenntartott kapcsolataink számára” című, 2003. március 11-i közleményére (COM(2003)0104), az európai szomszédsági politikáról (ENP) szóló 2004. május 12-i stratégiai dokumentumára (COM(2004)0373), az európai szomszédsági politika keretében megvalósítandó cselekvési tervek irányuló javaslatairól szóló 2004. december 9-i közleményére (COM(2004)0795), valamint az Izrael, Jordánia, Marokkó, a Palesztin Hatóság, Tunézia és Libanon számára kidolgozott cselekvési tervek és az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt Tunézia, ⁽²⁾ Izrael, ⁽³⁾ Marokkó, ⁽⁴⁾ Jordánia, ⁽⁵⁾ Egyiptom, ⁽⁶⁾ Libanon, ⁽⁷⁾ illetve Algéria ⁽⁸⁾ közötti euromediterrán társulási megállapodásokra, valamint a Közösségek és (a Palesztin Nemzeti Hatóság képviselőjében) a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) közötti kereskedelemről és együttműködésről szóló ideiglenes euromediterrán társulási megállapodásra ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 97., 1998.3.30., 2. o.

⁽³⁾ HL L 147., 2000.6.21., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 70., 2000.3.18., 2. o.

⁽⁵⁾ HL L 129., 2002.5.15., 3. o.

⁽⁶⁾ HL L 304., 2004.9.30., 39. o.

⁽⁷⁾ HL L 143., 2006.5.30., 2. o.

⁽⁸⁾ HL L 265., 2005.10.10., 2. o.

⁽⁹⁾ HL L 187., 1997.7.16., 3. o.